

Nr 13.

Andra kammarens allmänna beredningsutskotts utlåtande i anledning av motioner om nedsättning av inträdesavgifterna för nya telefonabonnemang.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 22, har herr *von Seth m. fl.* hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t måtte upphäva beslutet av den 5 december 1947 rörande höjning av inträdesavgifterna för nya telefonabonnemang från 100 till 200 kronor och besluta en återgång till före nämnda dag gällande inträdesavgifter.

I en annan likaledes inom andra kammaren väckt motion, nr 223, har herr *Nyberg* hemställt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att inträdesavgifterna för telefonabonnemang måtte sänkas till 150 kronor.

Denna fråga har vid upprepade tillfällen varit föremål för riksdagens uppmärksamhet, senast vid 1950 års riksdag i anledning av då inom andra kammaren väckta motioner, nr 19, 39 och 83.

Utskottet anförde i sitt utlåtande över motionerna bl. a. En utbyggnad av telefonväsendet, vilket utgör ett viktigt hjälpmedel i många samhällsmedlemmars yrke och näring, bildar, liksom varje ökad användning av kommunikationsmedlen, ett naturligt led i en sund samhällsutveckling. De anslagsmedel, som för sådana ändamål anvisas, måste anses väl utnyttjade. En avgiftssänkning, som utskottet i likhet med motionärerna finner önskvärd, skulle emellertid, därest telegrafverkets investeringsanslag för nya telefonanläggningar icke samtidigt ökades, endast leda till en ytterligare förlängning av väntetiden för nytillträdande abonnenter, vilken utveckling givetvis icke kan vara önskvärd. Med hänsyn därtill synes en avgiftssänkning knappast kunna ske med mindre Kungl. Maj:t — såsom utskottet finner önskvärdt — i samband med uppgörandet av förslag till investeringsanslag för telegrafverket för nästkommande budgetår överväger ett frikostigare anvisande av anslagsmedel än som hittills varit möjligt. Enär spörsmålet om inträdesavgifternas storlek genom sitt samband med väntetidens längd sålunda nära sammanhänger med en avvägning av telegrafverkets investeringsanslag och därför bör upptagas till övervägande i ett annat och större sammanhang, avstyrktes motionerna.

Andra kammaren biföll denna utskottets hemställan.

Utskottet. Då utskottet vid fjolårets riksdag avgav utlåtande över motioner med likartat syfte, uttalade utskottet, att en nedsättning av inträdesavgiften för nya telefonabonnenter i och för sig kunde anses motiverad, men anförde dessutom, att en sådan nedsättning skulle leda till en ytterligare förlängning av väntetiden för nytillträdande abonnenter. En sådan konsekvens vore däremot icke önskvärd. Enligt utskottets mening borde en avgiftssänkning icke genomföras med mindre investeringsanslaget för telegrafverket samtidigt ökades.

Innevarande års riksdag har avslagit motion II: 224 om höjning av investeringsanslaget för detta ändamål. Utskottet vidhåller alltjämt sin mening, att så snart förhållandena det medgiva bör en sänkning av inträdesavgiften företagas, men anser att detta bör ske endast under förutsättning, att väntetiden för nytillträdande abonnenter icke därigenom kommer att väsentligt förlängas.

Utskottet anser sig alltså icke heller i år kunna förorda ifrågasatt sänkning utan får hemställa,

att motionerna II: 22 och II: 223 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 10 april 1951,

På utskottets vägnar:

SVEN GUSTAFSON.

Närvarande: herrar Gustafson i Göteborg, Ekdahl, Pettersson i Ersbacken, Christenson i Malmö, Dickson*, fröken Ager, herrar Brandt, Hansson i Skegrie, Forsberg, Johanson i Kalmar, Jönsson i Rosshol, fru Svedberg, herrar Allard, Bark, fröken Vinge och herr Andersson i Sundsvall.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.